

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

17. Dies Novemb. In Deo est omnipotens misericordia, & misericors
omnipotentia. S. Fulgentius ep. 7. c. 4.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Novemb.

Tessera.

917

*Christum Fratrem, Spiritum Sanctum Gubernatorem,
& B. Virginem tuam Advocatam. Denique.*

jure tibi plaudes, solo si numine gaudes.

17. DIES NOVEMB.

In Deo est omnipotens misericordia, & misericors
omnipotentia. *S. Fulgentius ep. 7. c. 4.*

Dei beni I.
gnitas.

DEus non modò in se est bo-
nus sed in alios, imò in om-
nes, & omnia, quia fecit om-
nia valdè bona. Exundat ergò
ejus benignitas plenis alveis, ita ut de ejus plenitudi-
ne accipiant universi, imò tota rerum universitas.
Hæc est indoles boni, se effundere, vult enim boni-
tas sua bona esse omnium. Sol lucis suæ radios qua-
quaversum latissimè emittit. Ignis per totam sphæ-
ræ suæ ditionis calorem spargit. Fons scaturiens,
continuo aquas ebullit, & effundit. Deus Sol justitiæ
illustrat omnia radiis suæ misericordiæ. Fons aquæ
vitæ est, irrigans universam faciem terræ, ex quo ma-
xima profluunt beneficiorum flumina. O utinam
hujus solis radios, hujus ignis scintillas, hujus fontis
rivulos excipere, & aliquousque exprimere possi-
mus, ut bonorum omnium largitorem diligere fata-
gamus: Expende hîc summum illud, & omne bo-
num suæ nobis bonitatis præbere affectum, & effe-
ctum; ut in altero se benevolum, in altero se exhibeat
beneficum. Quo autem modo? non vi adactus, non
necessitate compulsus, non sua utilitate aut lucri spe
adductus, multò minus ad actus, non muneribus de-
vinctus, non officiis provocatus: sed gratis, merè
liberè, sponte, pro bona sua voluntate, liberaliter, co-

Mmm 3

piosè,

piose, & prorsus se communicat, idque semper, ut non sit momentum, quo non aliquod suæ benignitatis nobis relinquant monumentum.

II. Afferit rotundè D. Thomas, (a) *Deum creaturæ communicare quidquid communicabile, & ab eis recipibile est, & jam singulis momentis communicat, communicabilem reperit.* Vis cognoscere incredibilem maiestatem Dei effundendi in omnes sua beneficia, & devotes? hæc de illo Chrysostomus. (b) *Deus ita copiose effundere misericordiam, uti parturienti cupit parti suam.* Hoc tecum quod sequitur, serio revolve sereno animo. Spiritus sanctus dixit B. Angelæ de Fulgino. Tantus est amor meus erga animam quæ diligenter sine malitia, ut si quæ foret, quæ me perfecte diligeret, majores gratias illi conferrem, quam olim contulerim sanctis, de quibus in tempore præterito multa referuntur, quæ Deus iis præstitit: nec aliud Deum exigat. Hoc penitus concordat cum iis quæ afferit Cæsius. (c) *Deus ubi viderit devotionem animi, meritoriam insinuabit affectum, & quantum nos adaverimus ad studium, tantum ille apponet ad adiutorium, & quantum nos apposuerimus ad diligentiam, tantum ille addet ad gloriam.* Ideò meritò dicebat Philippus Neri. *Si sineremus Deum, & gratiam ejus operari in anima nostra, quid non faceret homo in hoc mundo?* Et illud propè convenit cum iis quæ dicit D. Albertus. *Non attendas quid facias, sed quid te facere oporteat, & quid posses facere, si te sineres duci à Deo.* Nec huic abimile quod asseverat. S. Odo. *Homo solus parum potest, sed Deus & homo concordantes omnia possunt.* Oportet cum non discors, & cum Deo concors, cum eo, equi-

(a) *Opusc. 62. 5.* (b) *Orat. de B.* (c) *Hom. 3. ad Monachos.*

que gratia omnem adhiberes operam, incomparabile esset tuæ & præmium & pretium operæ.

III, Magna est, & ea Divinæ benignitatis commendatio, quod non tantum sit erga miseros misericors, sed erga miserimos, hoc est peccatores (a) *patientis, & multum misericors*. Hanc erga impios, & sacrilegos Dei longanimitatem, & patientiam, ita mirabatur quædam illustris matrona Hispana, ut solita fuerit dicere: Si Divinis attributis aliquod templum à se erigendum esset, se velle illud erigere, & consecrare Divinæ patientiæ. Nec mirum Deum ita esse patientem, cum tam multa ipse pro illo sit passus. Est ergo & misericorditer potens, & potenter misericors. Hanc Dei & benignitatem & patientiam in se exprimere satagebat D. Odilo, qui cum accusaretur quod esset nimis benignus erga subditos; reposuit, male se reddere Deo rationem de misericordia, & benignitate, quàm de severitate. Cum sit igitur Deo proprium, misereri, & tibi propriissimum esse miserum, cavè unquam diffidas de ejus misericordia, in tuis miseriis; quia verissimum est illud S. Augustini, *Qui de venia peccatorum desperat, negat Deum esse (b) misericordem*. Nec ideo abjicias animum quia descendit usque ad portas inferni anima tua, plus infinities potest is tibi remittere, quàm tu mali committere, imò nihil est facilius quàm pro commissis ei satisfacere. Audi quam facile potes illi benefacere, & sic satisfacere. Deus Pater hoc modo olim allocutus est D. Brigittam. *Quicumque Christum colligere voluerit hilari mente, satiare eum potest etiam unica*

Mmm 4

panis

(a) Psal. 144. (b) Man. c. 23.

panis, si voluntas fuerit bona, vestire eum sufficit filo, si
charitas fuerit ardens: potare eum potest stilla, si affectus
fuerit rectus. Quid minus micâ, filo, stillâ? Da Christo
minima, ut accipias maxima, da cito, ne accipias cito.

Dandi tolle moras, cito dando, munus honoras.

18. DIES NOVEMBRIS.

Ipse erit bonum tuum, à quo tu in tuo genere factus
es bonus, & Omnia in suo genere facta sunt bo-
na. *S. Augustinus in Psal. 102.*

Dei bo- I.
nitas.

Quid hic volo agere de Dei bo-
nitate, quæ nec potest scribi,
nec dici, nec concipi: si omnes
spiritus qui sunt vel sunt
in Cælo, vel deorsum in orco, omnesque in terra
animæ creaturæ, creandæ, & quæ possunt creatæ,
ea scribere vellent, si singulis atramentum esset oce-
anus, ac membrana cælum, priusquam minimam
partem describerent, oceanus totus exsiccaretur, &
cæli nec unum apicem, aut jota amplius capere pos-
sent. Si cunctæ stellæ, & imbrium guttæ, totidem
forent linguæ, antequam aliquid de ea pro dignitate
possent eloqui, destituerentur spiritu & obmutescer-
ent: si omnes arenulæ maris, in mentes mutarentur,
non possent particulam ejus dignè concipere, nisi
ut doctè S. Gregorius Nazianzenus. (a) *Certe hoc est
Deus, quod cum dicitur, non potest dici, cum asseritur,
non potest asseri, cum definitur, ipsa definitio
crescit, quem omnia nesciunt, & metuendo faciunt. Non
dissimiliter Arnobius, Deus, ut intelligatur tacendū est,
atque per umbrâ possit illum errans investigare suspicari.*

(a) *Orat. 49. de Fide. (b) li. adu. Gent.*